

Onwankelbaar

De koren van de Peterborough cathedral zingen How far is it to Bethlehem?

‘Is het ver naar Bethlehem? Ligt het kind in een kribbe op dons, vinden we Hem diep in ons?’

Vandaag is het de eerste zondag van de Advent, het begin van een nieuw liturgisch jaar. Het is ook de tijd waarin we aangemoedigd worden om te bezinnen over de komst van Christus. In deze tijd van verwachting kunnen we tot rust komen en vooruit blikken op wat komt.

Tijdens de volgende vier zondagen van de Advent, gaan we onze aandacht richten op wat enkele profeten uit het Oude Testament te zeggen hebben over Gods beloften. We gaan onze aandacht richten op het thema van de ‘belofte’ dat in iedere lezing aan bod komt. Ondertussen overwegen we wat deze belofte in ons leven kan betekenen, nu het feest van Kerstmis nadert. Dit weekend luisteren we naar de woorden van de profeet Jeremia over Gods belofte van veiligheid en identiteit. We lezen in hoofdstuk 33, verzen 14 t/m 16.

“De dag zal komen – zegt de Heer – dat ik de belofte die ik aan het volk van Israel en Juda heb gedaan, gestand zal doen”. Hoe voel je je, wanneer je deze woorden van onwankelbare zekerheid hoort? Ben jij in staat om God op eenzelfde manier te vertrouwen? Of blijf je twijfelen?

De beloften van God lijken niet op de menselijke beloften. Toch kunnen we ze makkelijk met elkaar verwarren! Kan je je een voorval herinneren waarbij iemand een belofte die hij je deed, verbrak? In welke zin is een belofte van God anders?

Terwijl je de lezing opnieuw hoort, zoek naar woorden die op de toekomst wijzen. Hoe reageer je op deze woorden?

Jeremia spreekt ons van een tijd waarin er veiligheid zal zijn, een tijd waarin mensen een nieuwe naam van rechtvaardigheid zullen krijgen. Kan je jezelf inbeelden met deze nieuwe identiteit? Spreek er met de Heer over in de laatste ogenblikken van dit gebed.
De koren van de Peterborough cathedral zingen How far is it to Bethlehem?

‘Is het ver naar Bethlehem? Ligt het kind in een kribbe op dons, vinden we Hem diep in ons?’

Vandaag is het de eerste zondag van de Advent, het begin van een nieuw liturgisch jaar. Het is ook de tijd waarin we aangemoedigd worden om te bezinnen over de komst van Christus. In deze tijd van verwachting kunnen we tot rust komen en vooruit blikken op wat komt.

Tijdens de volgende vier zondagen van de Advent, gaan we onze aandacht richten op wat enkele profeten uit het Oude Testament te zeggen hebben over Gods beloften. We gaan onze aandacht richten op het thema van de ‘belofte’ dat in iedere lezing aan bod komt. Ondertussen overwegen we wat deze belofte in ons leven kan betekenen, nu het feest van Kerstmis nadert. Dit weekend luisteren we naar de woorden van de profeet Jeremia over Gods belofte van veiligheid en identiteit. We lezen in hoofdstuk 33, verzen 14 t/m 16.

“De dag zal komen – zegt de Heer – dat ik de belofte die ik aan het volk van Israel en Juda heb

gedaan, gestand zal doen". Hoe voel je je, wanneer je deze woorden van onwankelbare zekerheid hoort? Ben jij in staat om God op eenzelfde manier te vertrouwen? Of blijf je twifelen?

De beloften van God lijken niet op de menselijke beloften. Toch kunnen we ze makkelijk met elkaar verwarren! Kan je je een voorval herinneren waarbij iemand een belofte die hij je deed, verbrak? In welke zin is een belofte van God anders?

Terwijl je de lezing opnieuw hoort, zoek naar woorden die op de toekomst wijzen. Hoe reageer je op deze woorden?

Jeremia spreekt ons van een tijd waarin er veiligheid zal zijn, een tijd waarin mensen een nieuwe naam van rechtvaardigheid zullen krijgen. Kan je jezelf inbeelden met deze nieuwe identiteit? Spreek er met de Heer over in de laatste ogenblikken van dit gebed.